

gode demokratiske Ord, som Folketingsmanden for Løvel (Anders Nielsen) udtalte under denne Sags Behandling nede i Folketinget, nemlig at ved denne Sags Behandling burde man ikke flytte Skellene, men slette Skellene, for ved at flytte Skellene vilde man kun uddybe den Uretfærdighed, som alt er til Stede paa dette Omraade, — disse smukke Ord ere ikke blevne fulgte ved denne Sags Behandling. Tværtimod, de Ændringsforslag, der her ere stillede, de ikke alene — og det gælder de Ændringsforslag, som ere stillede fra begge Mindretal — forringe Lovforslaget, som det forelaa, men de indeholde tillige Bestemmelser, som absolut ere Tilbageskridt fra den nugældende Ordning. Det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet under Nr. 1 til § 1, bærer Vidnesbyrd om, at det er rigtigt, hvad jeg her siger. Det indeholder en Bestemmelse om, at der kræves toaarigt Ophold i Kommunen, forinden man kan opnaa Valgret. Denne Bestemmelse vil i meget haard Grad ramme Arbejderne, ramme de smaa i Samfundet, og den vil omtrentlig gøre den Valgret, man har tiltænkt Tyendet, aldeles illusorisk. I Forbindelse med denne Bestemmelse kræver man tillige, at man i de to Aar skal have svaret Skat. Det er ligeledes en Bestemmelse, der indeholder et meget stort Tilbageskridt fra den gældende Ordning. I København er det jo nu saaledes, at man kan blive optagen som Vælger, naar man er ansat til Skat. Ved at følge Mindretallets Forslag vil man udelukke Tusinder af Vælgere fra at faa Valgret. Jeg har saaledes faaet tilstillet nogle Oplysninger fra enkelte Byer her i Landet, hvoraf man kan se, hvorledes Virkningen af denne Bestemmelse kan blive. Jeg har saaledes faaet oplyst fra Helsingør, at Bestemmelsen om de to Aar vil bevirke, at et Antal af mellem 400 og 500 vil miste Valgretten, og i Aalborg ville mellem 1200 og 1300, som nu have Betingelser for at opnaa Valgret, miste denne, og i Aarhus ville ca. 1,300 Mænd og 700 Kvinder blive berøvede Udsigten til at faa Valgret. Det er de enkelte Oplysninger, jeg hidtil har kunnet faa, men jeg tvivler ikke om, at Forholdet vil stille sig langt grellere i København, hvor Antallet af Vælgere er betydeligt større. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at det for hele Landets Vedkommende vil betyde, at mange Tusinde, som nu have Valgret, ville miste den ved Gennemførelsen af et Lovforslag, hvis Hovedformaal er at udvide den kommunale Valgret. Det fore-

kommer mig at være meget uheldigt, hvis dette Lovforslag bliver til Lov.

Under Nr. 39 har det samme Mindretal stillet et Ændringsforslag, som paa adskillige Punkter indskrænker det kommunale Selvstyre i ret væsentlig Grad. Det fastsætter saaledes Regler for de Skattebeløb, som By- og Sogneraad have Ret til at udskrive. De Regler, som fastsættes her, ere en betydelig Indskrænkning i de Regler, der findes i § 34 i Lov af 15. Maj 1903. Denne Paragraf tilsiger nemlig Byraadene Ret til at udskrive et større Skattebeløb end det i Aarene 1901—03 højeste Skattebeløb, naar det vedtages i to paa hinanden følgende Møder og vedtages med et Flertal af Byraadets Medlemmer. Denne Bestemmelse, som nu er gældende, bliver ligeledes i meget stærk Grad indskrænket ved det stillede Ændringsforslag. Dette Ændringsforslag indeholder ligeledes en Bestemmelse af en helt ny Karakter. Den giver saaledes indenrigsministeren for Byraadenes Vedkommende Ret til at foranledige Byraadet opløst, og den giver Amsraadene, med andre Ord den privilegerede Valgret, Ret til at foranledige Sogneraadene opløste. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse maa betragtes som i høj Grad ydmygende for den almindelige Valgret, at Amsraadene, som repræsentere den privilegerede Valgret, faa Indflydelse paa, hvorvidt et Sogneraad skal paa Valg eller ikke. Jeg ved ikke, hvorledes de ærede Forslagsstillere, det ærede Regeringsparti, vilde stille sig overfor et Forslag, som gik ud paa at give den samme Myndighed for Landstinget, saaledes at man, naar f. Eks. Folketinget vedtog Bevillinger, der gik over et vist Beløb, udrustede Landstinget med den Myndighed, at det kunde foranledige Folketinget opløst og lade udskrive ny Valg. Jeg tror ikke, at man vilde kunne gaa ind paa en saadan Ordning for vore politiske Institutioner, men jeg mener derfor ogsaa, at en saadan Ordning er forkastelig for de kommunale Institutioner.

Endelig har det samme Mindretal under Nr. 40 til § 20 stillet et Ændringsforslag, som bevarer den privilegerede Valgret til Amsraadet. Det forekommer mig, at det er det af de Ændringsforslag, som det ærede Mindretal har stillet, der er mest uheldigt; det indeholder, om jeg saa maa sige, den sorte Plet blandt de Ændringsforslag, som det ærede Mindretal har stillet. Dette at indføre ved en ny Lov den privilegerede Valgret, efter at Kampen om den privilegerede Valgret har